

दानकाम (1. दान + काम) adj. *schenklustig, freigebig*: दानकामा अस्मि प्रजा भवति TBr. 2, 3, 9. TS. 2, 1, 6, 3. ऀ. 9, 5.

दानकुसुमाञ्जलि (1. दान + कुसुम - अञ्जलि) Titel eines Gedichts Verz. d. B. H. No. 576.

दानच्युत (1. दान + च्युत) m. N. pr. eines Mannes: वाधवदानच्युता: gaṇa कार्ति कौञ्जपादि zu P. 6, 2, 37.

दानपति (1. दान + पति) m. 1) ein Meister der Freigebigkeit, ein überaus freigebiger, mildthätiger Mann Śāv. 1, 3. MBh. 1, 8099. 5, 4023. 4081. R. 3, 16, 24. HIOUEN-TSHANG II, 45. WASSILJEW 13. VJUTP. 77. — 2) Bein. Akṛūra's MBh. 1, 7989. HARIV. 4208. 4269. 4361. — 3) N. pr. eines Daitja HARIV. 12936.

दानपद्धति (1. दान + पद्धति) f. Titel eines über die 16 grossen Spenden handelnden Werkes MACK. Coll. I, 33.

दानपारमिता s. u. पारमिता.

1. दानव (von दानु) m. Bez. von Dämonen: नि मायिनो दानवस्य माया अर्पादयत् RV. 2, 11, 10. 5, 29, 4. 32, 1. 4. 7. वृत्रं तीर्त्वा दानव वज्रबाहुर्दिशौ दंष्टुत् TBr. 2, 8, 3, 7. प्रुञ्चो दानवः Kāth. 37, 14 in Ind. St. 3, 467. Çat. Br. 3, 1, 3, 11. वृत्र 1, 6, 3, 9. pl.: स नः शक्रश्चिद्रा शक्रदानवो अतरामरः RV. 8, 32, 12. यो दानवानो बलमारुरोऽऽ V. 4, 24, 2. 10, 6, 10. पितृभ्यो देवदानवाः (ज्ञाताः) M. 3, 201. दैत्यदानवयज्ञापाम् 196. देवदानवगन्धर्वाः 7, 23. Nach einer späteren Vorstellung sind die Dānava, die unversöhnlichen Feinde der Deva, Kinder der Danu und des Kaçjapa, AK. 1, 1, 4, 7. H. 238, Sch. दनुपुत्राः — दशदानववंशजाः MBh. 1, 2536. HARIV. 193. fgg. 11552. सुरशत्रूणां दैत्यदानववृत्तसाम् 2384. VP. 147. देवदानवगन्धर्वैः किन्नरैरुपशोभितम् R. 1, 31, 24. दैत्यदानवमर्दन N. 4, 11. ततो ऽधस्ताद्भसात्ले दैत्या दानवाः पणयो नाम निवातकवचाः कालेया हिरण्यपुरवासिन इति विबुधप्रत्यनीकाः — विलेशया इव वसन्ति Bhāg. P. 5, 24, 30. न हि ते भगवन्त्यक्तिं विद्धुर्देवा न दानवाः Bhāg. 10, 14. अस्ति कालनेमिप्रसूतिर्दुर्जयो नाम दानवगणः Çāk. 93, 4. दानवपति = राक्ष BHART. 2, 27. Die Daitja und Dānava werden häufig einander gleichgesetzt und schlechtweg bloss als Asura oder Feinde der Götter aufgefasst. दानवी f. Kāth. 13, 5 in Ind. St. 3, 479, N. DRAUP. 2, 2. HARIV. 14499. Bhāg. P. 6, 18, 11.

2. दानव (vom vorherg.) adj. f. *den Dānava gehörig, ihnen eigenthümlich u. s. w.*: माया Arā. 10, 24. HARIV. 9222. अस्त्र R. GORR. 1, 30, 20. योनि Bhāg. P. 6, 17, 38.

दानवगुरु m. der Lehrer (गुरु) der Dānava, der Planet Venus VARĀH. BRH. 17, 29.

दानवज्र (1. दान + वज्र) adj. dessen Donnerkeil die Freigebigkeit ist, von den Vaiçja MBh. 1, 6487.

दानवत् (von 1. दान) adj. Gaben spendend, freigebig MBh. 13, 5553. — Vgl. दानिन्.

दानवपूजित adj. von den Dānava verehrt (पूजित); m. der Planet Venus VARĀH. BRH. 2, 1.

दानवप्रिया (1. दा + प्रिया) f. die Betelpflanze NIGH. Pr.

दानवारि (1. दानव + वारि) m. pl. die Feinde der Dānava, die Götter AK. 1, 1, 4, 4. H. 89. sg. Bein. Indra's R. GORR. 2, 111, 9. Çiva's ÇIV.

दानवीर (1. दान + वीर) m. ein Held in der Freigebigkeit, ein Mus-

ter von Freigebigkeit KATH. 22, 21. दधीचिर्दानवीरो ऽभूत् Verz. d. Oxf. H. No. 370. — Vgl. दानप्रूर.

दानवेय = 1. दानव MBh. 8, 3692. HARIV. 12192.

दानव्रत (1. दान + व्रत) adj. der Freigebigkeit —, der Mildthätigkeit ergeben; m. pl. Bez. von Bewohnern des Çākadvīpā Bhāg. P. 5, 20, 28.

दानशील (1. दान + शील) 1) adj. freigebig, mildthätig H. 351. JĀG. 3, 48. MBh. 5, 4082. — 2) m. N. pr. eines der Uebersetzer des Lalitavistara in's Tibetische LALIT. 408; vgl. WASSILJEW 268.

दानप्रूर (1. दान + प्रूर) m. N. pr. eines Bodhisattva (= Çākjamuni in einer früheren Geburt) BURN. Intr. 222. 223. — Vgl. दानवीर.

दानशौण्ड (1. दान + शौण्ड) adj. überaus freigebig AK. 3, 1, 6. H. 385.

दानस्तुति (1. दान + स्तुति) f. Preis der Freigebigkeit, Bez. einer Klasse von Hymnen MÜLLER, SL. 493.

दानहेमाद्रि (1. दान + हेमाद्रि) Titel eines über Spenden handelnden Werkes, welches unter dem Patronat Hemādri's verfasst worden ist, MACK. Coll. I, 32. Verz. d. B. H. No. 1403.

दानधिकार (1. दान + अधि) m. Titel eines kurzen, über Mildthätigkeit handelnden buddh. Sūtra BURN. Intr. 114.

दानोपसृ (2. दान + उपसृ) adj. eine Fülle von Spenden habend, von Indra RV. 10, 22, 11.

दानिक am Ende eines comp. (von 1. दान): चतुर्दश वने वासं वर्षाणि वरदानिकम् in Verbindung stehend mit der Wunschgewährung R. 2, 107, 7 (GORR. 113, 7). शिष्यनयस्तथाध्ययनदानिकः bestehend in der Unterweisung im Lesen Suçā. 1, 8, 6. निष्पाद्योदकदानिकम् (sc. कर्म) die zur Wasserspende gehörigen Cerimonien MĀK. P. 23, 18.

दानिन् (von 1. दान) adj. spendend, Mildthätigkeit übend Bhāg. P. 7, 2, 10. — Vgl. अग्र.

दानीय (wie eben) adj. der Gaben —, Spenden empfängt: दीयते ऽस्मै दानीयो विप्रः P. 3, 3, 113, Sch. der Spenden würdig: शर्वः Vop. 3, 1. n. Gabe WILS.

1. दानु m. Bez. von Dämonen (vgl. 1. दानव): यो अर्हि ज्ञानुं दानुं शयानम् RV. 2, 12, 11. 4, 30, 7. अवारिन्दानुमोर्णवाभम् 2, 11, 18. Çat. Br. 1, 6, 3, 9. pl.: आ दर्षते शर्वसा सप्त दानुन् 10, 120, 6. Nir. 11, 21. f.: दानुः शये सृष्ट्वत्सा न धनुः RV. 1, 32, 9.

2. दानु n. jede träufelnde Flüssigkeit, Tropfen, Thau: वर्धति विप्रा महेऽस्य सादने यवं न वृष्टिर्दिव्येन दानुना RV. 10, 43, 7. अर्पा नर्पादवतु दानु पात्रैः 6, 30, 3. सं या दानुनि यमयुः Mitra-Varuṇa 8, 23, 6. Dieselben heissen दानुनस्पती 1, 136, 3. 2, 41, 6. die Açvin ebenso 8, 8, 16. f.: दानुरस्मा उपरा पिन्वते दिवः 1, 34, 7. Vgl. अर्द्ध, जीर, सृ, सृ, सृ. — Wohl wie 3. दान von 3. दा.

3. दानु Uṅādis. 3, 32. 1) adj. a) freigebig (von 1. दा). — 2) muthig (विक्रात्) MED. n. 10. UḡéVAL. — 2) m. a) Zufriedenheit (शर्मन्). — b) Wind Uṅādivr. im Saṃkshiptas. ÇKDR.

दानुचित्र (2. दानु + चित्र) adj. thauglänzend, in Feuchtigkeit schimmernd: करंतिस्त्रो मधवा दानुचित्राः RV. 1, 174, 7. जयत्रयो मनवे दानुचित्राः 5, 31, 6. सं दानुचित्रा उषसा यतन्ताम् 59, 8.

दानुर्द (2. दानु + द) adj. träufelnd: प्र दानुर्दा दिव्यो दानुपिन्व स्रतमृताये पवते सुमेधाः RV. 9, 97, 23.